

د عبدالرحمان بابا او عبدالقادر خان خټک په کلام کښې د قراني تعليماتو تقابلي جاج

A comparative analysis of Quranic Teachings in Poetry of Rehman Baba and Abdul Qadir Khan Khatak

ډاکټر کرن سنين*

ډاکټر فقير محمد*

Abstract:

Eleventh hijri has great importance in Pashto literature. In this century in one side the great and popular poet of Pashto, Rahman Baba was born and the on the other side Abdul Qader Khan Khattak the successor of Khushal Khan Khattak school of thought was born. In Pashto literature on one side we have the simplicity and sweetness of description of Rahman Baba and on the other side we have the pomp and popularity of comprehensiveness of Abdul Qader Khan Khattak. In all Classic poets have moral values and also Quranic Teaching of ethics. In this article, the teaching and concept of Quranic verses same presented by Rehman baba and Abdul Qadir Khan Khatak. The comparison of similarities given in this article in detail. In this research the comparative study of the qualities of these two poets is estimated and evaluated.

Key words: Pashto, Poet, Rehman Baba, Quran, Abdul Qadir Khan Khatak.

یولسمه هجري پېړۍ پښتو ادب کښې یوه داسې پېړۍ ده چې که یو طرف په کښې د پښتو پلار خوشحال خان خټک زېږولی دی، نو بل طرف ته په کښې د پښتنو پلار عبدالرحمان بابا پیدا شوی دی چې ټول پښتون اولس، هر خاص و عام ورته بې ویرې بې وسواسه د مینې او اخلاص له کبله په شریکه بابا وائي. د پښتو ادب دغه دواړه ستوري د هیڅ تعارف محتاجه نه دي. نه یواځې دا بلکې په دې پېړۍ کښې د دې دواړو اتلانو تر څنګ د پښتو ادب نور هم ډېر نوموړي زېږېدلي دي. په دې نوموړو کښې یو نوموړی عبدالقادر خان خټک هم دی. عبدالقادر خان خټک د خوشحال خان خټک زوی دی. د ده خپل ادبي مقام په خپل ځانې مسلم دی. ولي دومره پام ورته نه دی ورکړی شوی څومره ئې چې حق دی. د دې غټه وجه دا هم کېدی شي چې دی مونږ نه د دې دواړو باباگانو په شا پټ پاتې شوی دی. په ګڼو موضوعاتو ئې شاعري کړې ده. د حسن او عشق، د ژوند او کائنات او د تصوف مضامین ئې د یادوني وړ دي.

* Director, Pakhtunkhwa Study Centre, University of Bacha Khan, Charsada

* Lecturer, Pakhtunkhwa Study Centre, University of Bacha Khan, Charsada

هسي خو که اوکتی شي نو د مضمون په لحاظ د یولسمي او دولسمي هجري پېړیو د شاعرانو زمکه یوه ښکاري. خو فرق صرف د لفظونو د شعري ښکلا دی. دلته مونږ د عالمگیر عبدالرحمان بابا او د عبدالقادر خان خټک د هغه شعرونو پرتلیز جاج اخلو، په کومو کښي چي دوي قراني مضمون بیان کړی دی.

آدم ﷺ چي د ټولو انسانانو پلار دی. د آدم د پیدائش متعلق الله تعالی فرمائي:

”وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ“ (1)

ژباړه: ”او خامخا په تحقیق سره پیداکړی دی مونږه انسان له خالصي صافي (چون کړی شوی) له خټونه.“ (2)

”وَاللّٰهُ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ“ (3)

ژباړه: ”او خدائي پیداکړي یی تاسی له خاورو نه“ (4)

دغه مضمون دوي داسي بیانوي:

عبدالرحمان بابا:

”زه دې پېژنم په اصل کښي خاکي ئې

ځان به خو څنډې په گوته له ترابه“ (5)

عبدالقادر خان خټک:

”چي پیدائي کړه آدم له ماء او طينه

روح ئې کړه له خپله روحه په کښي دم“ (6)

په کائنات کښي انسان د ټولو نه حسین او مکرم مخلوق دی. الله تعالی فرمائي:

”لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ“ (7)

ژباړه: ”خامخا په تحقیق سره پیداکړی دی مونږه انسان په ښه شکل کښي“ (8)

”وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ“ (9)

ژباړه: ”او په تحقیق عزت ورکړی دی مونږه زامنو د آدم لره“ (10)

هر کله دغه مکرم او معظم انسان د خپل عظمت او کرامت شپول ماتوي. بیا د دې انسان متعلق الله پاک فرمائي:

”أَوَلَيْكَ كَالْإِنْعَامِ بَلْ هُمْ أَضَلُّ“ (11)

ژباړه: ”دغه کسان په شان د چارپایانو دي، بلکې دوي ډېر گمراهان دي له چارپایانو نه“ (12)

دوي دواړه د انسان دغه دواړه اړخونه داسي بیانوي:

عبدالرحمان بابا:

”په آدم کښي د حیوان خویونه هم شته

بیائي هاله آدم بوله چي آدم شي“ (13)

عبدالقادرخان خټک:

”نبه آدم تر فرشتو به دی

تردد بد دی بد آدم“ (14)

دغه ټول کائنات د انسان د خبرنېکري دپاره پیدا دی. انسا د خه دپاره پیدا دی؟ الله تعالی فرمائي:

”وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ“ (15)

ژباړه: ”او نه دي پيدا کړي ما پېريان او بني آدم مگر چي عبادت وکړي زما“ (16)

عبدالرحمان بابا ئې داسي بيانوي:

”که نعمت دی خو طاعت او عبادت دی

گڼه نشته بل نعمت په دا دنيا“ (17)

د اصطلاح ترمخه د عبادت خوند سړی هله اخستی شي چي عبادت ئې عادت وگرځي. عبدالقادرخان

خټک هم د عبادت دغه خوند او مزه په عادت کښي محسوسوي او نعمت ئې گڼي. وائي:

”چي بدل په عبادت نه کړی عادت

بيا به نه مومي لذت د عبادت“ (18)

زمونږ دواړه شاعران، دين بنياد گڼي، وائي:

عبدالرحمان بابا:

”اي رحمانه که خه کار دی خو د دين دی

نور کارونه بي وفا دي بي اساسه“ (19)

عبدالقادرخان خټک:

”مقدم دي تل په دين د دنيا کار وو

اوس د دين کارونه وړاندي دنيا پس کړه“ (20)

دالله تعالی عبادت د اسلام مطابق ضروري دی. د اسلام دغه رڼا حاصلولو دپاره دحضور ﷺ اطاعت

پکار دی. دحضور ﷺ په پل، پل اېښودل پکار دي. د حضور ﷺ په قدم منزل رسېدل دي. په دې حقله الله

تعالی فرمائي:

”مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ“ (21)

ژباړه: ”هر چا چي اطاعت وکړو د رسول ﷺ پس په تحقيق سره اطاعت وکړو ده د خدائي“ (22)

دوي دواړه د رسول الله ﷺ اطاعت ته داسي يادوي:

عبدالرحمان بابا:

”که رڼا ده پېروي د محمد ده

گه نشته په جهان بله رڼا" (23)

عبدالقادرخان خټک:

"هر امت چي د رسول پيروي نه کا

سرنگون به بيا وردرومي جهنم ته" (24)

د دنيا ژوندون همېشه د پاره نه دی. دا دنيا به ختمیږي. هر څيز به فنا کیږي. هر ژوندي ته به مرگ راجي. الله پاک فرمائي:

"كُلُّ مَنْ عَلَيْهَا فَانٍ. وَ يَبْقَى وَجْهٌ رَبِّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ." (25)

ژباړه: "ټول هغه څوک چي په دې زمکه کښي دي، فاني کېدونکي دي او باقي به پاتي شي ذات

د رب ستا چي څښتن د لویۍ دی او د عزت ورکولودی" (26)

"كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ" (27)

ژباړه: "هر يو نفس يعني ژوندي څکونکی د مرگ دی" (28)

د دنيا بې ثباتۍ او د دې نه د تللیو خلقو په حقله دا دواړه څه داسي وائي. عبدالرحمان بابا:

"تل به نه وي شگفته گلزار د عمر

نه به جوړ وي همېشه بازار د عمر

لکه برق چي مخ څرگند کاندې بيا نه وي

هسي تېز دی بې سکون رفتار د عمر

په ساعت د سلو کالو یاري پرې کا

بې وفا په هسي رنگ دی یار د عمر

عاقبت به د اجل په مقراض غوث شي

پېوسته به مدام نه وي تار د عمر

بيا ئې وار په دا دنيا نشته رحمانه

په هرچا باندې چي تېرشي وار د عمر" (29)

عبدالقادرخان خټک:

"دا چمن به تل زېبا نه وي په گلو

نه به تل باندي غوغا وي د بلبلو

نه به تل سروه سرسبزه وي په باغ کښي

نه به تل چينار زرويشي په منگلو

نہ به تل نارې سورې وي د مستانو
 نہ به تل هسي په جوش وي خم د مټلو
 نہ به تل عبدالقادر موشگافي کا
 نہ به تل جهان خوبسو وي په کاکلو" (30)
 د دنيا نه د تلليو خلقو په حقله عبدالرحمان بابا وائي:

"خدايه خه شو هغه بنکلي بنکلي خلق
 په ظاهر په باطن سپين سپېڅلي خلق
 هيڅ خدا مي له دې خلقو سره نه شي
 ژروي مي هغه تللي تللي خلق
 خبر نه يم چي وکومي خوا ته لار شم
 ليدى نه شي هغه ما ليدلي خلق
 لکه څک چي داوبوپه مخ کښي درومي
 هسي درومي په دنيا راغلي خلق
 درېغه يو ځلي خوبيا په دنيا راغلي
 له جهان په ارمان وتلي خلق" (31)

عبدالقادر خان خټک ئې داسي بيانوي:

"له جهان هسي رنگ دي ياران تللي
 ته به وائي چي هرگز نه وو راغلي
 نشاني ئې په جهان کښي موندی نه شي
 هسي ورک شول د جهان سوړو تللي
 د برېښنا غوندي بنکاره شول بيا فنا شول
 په ځير ځير مي ورته هيڅ نه وو کتلي
 نه مو سترگي په ليدو سره مړې کړې
 نه مو وو په ډکه خوله سره خندلي
 ناگهانه هجران مخ ورته بنکاره کړ
 له موژ بيل شول په ارمان سينه داغلي
 له احواله ئې خبر نه يم چي خه شول
 څوک په بيارته ځني نه دي جاروتلي
 نه پوهېږم چي له کومه لوريه راغله

بیا ئی دي وکوم مکان لره بیولي" (32)

د انسان د مرگ نه پس به د دنیا د ژوند پوښتنه کیږي. دا دنیا د آخرت دپاره د کروندې ځای دی. دلته چي څوک څه وکړي هغه به په آخرت کښي رېښي. الله پاک فرمائي:

”مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْهَا وَمَنْ جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ“ (33)

ژباړه: ”هرچاچيوکړه نېکي پس هغه لره ده غوره له هغې نه او هرچاچي وکړه بدې پس جزا نه شي ورکولی هغه کسانو لره چي عمل کوي د بدېو مگر د هغې چي وو دوي چي عمل به ئې کولو“ (34)

زمونږ شاعران ئې داسي بيانوي. عبدالرحمان بابا:

”په عمل د نېکو بدو فهم وکړه
چي په دا کښي دې بهبود دی که په دا
د عمل په ځای به داپوښتنه نه وي
چي ته زوی ئې يا نمری ئې د فلانا“ (35)

عبدالقادرخان خټک:

”تنها هيڅوک گورستان لره لار نه دي
خپل عمل غاړه غړۍ ورسره زغلي“ (36)

”وايم وايم چي چانه وي بيا به وائی
تل عمل د ښوکوه عمل به بيائی“ (37)

”د نسب د قبيلې پرسش به نه وي
هرسړی به پوښتنېده شي له اعماله“ (38)

د دې دواړو شاعرانو د کلام نه پس د پرتليز جاج په حقله مونږ دې نتيجې ته رسو چي:

- زمونږ دواړه شاعران د اسلامي تعليماتو او قرآن فهمۍ څخه خبر وو.
- د عبدالرحمان بابا ژبه ساده، روانه او اسانه ده.
- د وينا انداز ئې خوږ او شیرين دی.
- شاعري ئې لاشعوري رنگ لري.
- د عبدالقادرخان خټک ژبه نسبتاً درنه ده او رواني په کښي کمه ده.
- د وينا انداز ئې مدلل او علمي رنگ لري.
- په شاعري کښي ئې شعوري رنگ ښکاري.

حوالي

- (1) القرآن الكريم، سورة المؤمنون، آيت ١٢
- (2) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، ناشران زيب آرٽ پبلشرز محلہ جنگي پيڻسور، چاپ کال نه لري، مخ ٤١٢
- (3) القرآن الكريم، سورة الفاطر، آيت ١١
- (4) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ٥٢٥
- (5) عبد الرحمان بابا، د عبد الرحمان بابا ديوان، مقدمه و ترتيب: مياسيد رسول رسا، يونيورسٽي بک ايجنسي، خبر بازار پيڻسور، مخ ٢٣
- (6) خٽک، عبد القادر خان، حديقہ خٽک، مدونه و مرتبه: سيد انور الحق، يونيورسٽي بک ايجنسي، خبر بازار پيڻسور، مخ ٨٧
- (7) القرآن الكريم، سورة التين، آيت ٤
- (8) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ٧٢٤
- (9) القرآن الكريم، سورة الاسراء، آيت ٧٠
- (10) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ٣٤٩
- (11) القرآن الكريم، سورة الاعراف، آيت ١٧٩
- (12) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ٢١٠
- (13) عبد الرحمان بابا، ديوان، مقدمه د مولانا عبد القادر، اداره اشاعت سرحد قصه خواني بازار پشاور، چاپ کال نه لري، مخ ٧٨
- (14) خٽک، عبد القادر خان، حديقہ خٽک، مخ ٧٨
- (15) القرآن الكريم، سورة الذريت، آيت ٥٦
- (16) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ٦٢٩
- (17) عبد الرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: مياسيد رسول رسا، مخ ٧
- (18) خٽک، عبد القادر خان، حديقہ خٽک، مخ ٥٧
- (19) عبد الرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: مياسيد رسول رسا، مخ ١٥٥
- (20) خٽک، عبد القادر خان، حديقہ خٽک، مخ ١١٥
- (21) القرآن الكريم، سورة النساء، آيت ٧٠-
- (22) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ١١١
- (23) عبد الرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: مياسيد رسول رسا، مخ ٣
- (24) خٽک، عبد القادر خان، حديقہ خٽک، مخ ١١٥

- (25) القرآن الكريم، سورة الرحمن، ايتونه ۲۶، ۲۷
- (26) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ۶۴۰
- (27) القرآن الكريم، سورة العنكبوت، آيت ۵۷
- (28) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ۴۸۵
- (29) عبدالرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: ميا سيد رسول رسا، مخ ۱۴۲
- (30) ختيک، عبدالقادر خان، حديقہ ختيک، مخ ۱۰۸
- (31) عبدالرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: ميا سيد رسول رسا، مخ ۱۶۶
- (32) ختيک، عبدالقادر خان، حديقہ ختيک، مخ ۱۶۳
- (33) القرآن الكريم، سورة القصص، آيت ۸۴
- (34) دارمنگي، عبدالحق، مولانا، تفسير دارمنگي، مخ ۴۷۶
- (35) عبدالرحمان بابا، ديوان، مقدمه و ترتيب: ميا سيد رسول رسا، مخ ۱۱۳
- (36) ختيک، عبدالقادر خان، حديقہ ختيک، مخ ۱۶۲
- (37) ختيک، عبدالقادر خان، حديقہ ختيک، مخ ۱۷۰
- (38) ختيک، عبدالقادر خان، حديقہ ختيک، مخ ۸۰